

Молоток

пролетарі всіх країн, єднайтеся!

орган Кіровоградського обкому ЛКСМУ

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ

про Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України

12 квітня 1977 року відбувся Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України.

На Пленум запрошені голови обкомів, секретарі ряду партійних комітетів, керівники республіканських організацій, начальники залізниць, які не входять до складу Центрального Комітету і Ресізіної комісії Компартії України, відповідальні працівники ЦК Компартії України, Президії Верховної Ради УРСР, Ради Міністрів УРСР.

Пленум розглянув питання «Про роботу партійних організацій республіки по підготовці до 60-річчя Великого Жовтня і виконанню рішень XXV з'їзду партії з питань підвищення ефективності промислового виробництва і капітального будівництва».

З доповіддю на Пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

В обговоренні доповіді взяли участь товариші: О. П. БОТВИН — перший секретар Київського міського обкому партії, В. Ф. ДОБРИК — перший секретар Львівського обкому партії, Б. В. КАЧУРА — перший секретар Донецького обкому партії, Є. В. КАЧАЛОВСЬКИЙ — перший секретар Дніпропетровського обкому партії, Г. І. МОЦАК — бригадир робітників очисного вибою шахти імені Космонавтів виробничого об'єднання «Донбасантрацит» Ворошиловградської області, Я. П. КУЛИКОВ — міністр чорної металургії УРСР, В. І. ЮРЧУК — директор Інституту історії партії при ЦК Компартії України — філіалу Інституту марксизму-ленізму при ЦК КПРС, В. О. ВОРОНІН — генеральний директор виробничого об'єднання «Донецьквугілля» Донецької області, І. І. САХНОК — перший секретар Харківського обкому партії, В. Д. АРЕШКОВИЧ — міністр промислового будівництва УРСР, В. О. ВАСЛЯЄВ — перший секретар Миколаївського обкому партії, І. А. ЛЯХОВ — перший секретар Ворошиловградського міського обкому партії, М. О. ГУРОВ — директор металургійного заводу «Криворіжсталь» імені В. І. Леніна Дніпропетровської області, І. Г. ГРИНЦОВ — перший секретар Сумського обкому партії, О. Т. МІСЮРА — бригадир бригади монтажників Львівського виробничого об'єднання «Електрон», О. Н. МАКУХІН — міністр енергетики і електрифікації УРСР, Т. В. ЛЕВЧУК — перший секретар правління Спілки кінематографістів УРСР, В. М. КАВУН — голова Вінницького обкомів, І. О. МОЗГОВИЙ — перший секретар Херсонського обкому партії.

Із заключним словом на Пленумі виступив товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

В обговореному питанні Пленум ЦК Компартії України прийняв Постанову.

Пленум розглянув організаційне питання. Пленум перевів І. І. Шматольна з кандидатів у члени ЦК в члени ЦК Компартії України.

Пленум Центрального Комітету Комуністичної партії України закінчив роботу.

Зустріти ювілей Жовтня новими успіхами у виконанні завдань п'ятирічки

Пленум ЦК Компартії України

12 квітня в Києві відбувся Пленум ЦК Компартії України, на якому розглянуто роботу партійних організацій республіки по підготовці до 60-річчя Великого Жовтня і виконанню рішень XXV з'їзду КПРС з питань підвищення ефективності промислового виробництва і капітального будівництва.

З доповіддю на Пленумі виступив член Політбюро ЦК КПРС, перший секретар ЦК Компартії України товариш В. В. ЩЕРБИЦЬКИЙ.

У доповіді і виступах відзначалося, що трудящі Української РСР, як і всі радянські люди, в обстановці великого політичного і трудового піднесення готують гідну зустріч знаменній даті в історії нашої партії і країни. Бойовою програмою діяльності партійних організацій тепер є Постанова ЦК КПРС «Про 60-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції». Величезне мобілізуюче значення для виконання завдань ювілейного року і п'ятирічки в цілому має промова товариша Л. І. Брежнєва на XVI з'їзді профспілок СРСР. Положення і висновки, що їх містять ці надзвичайно важливі політичні документи, з палким схваленням зустрінені комуністами, всіма трудящими республіки. Вони окриляють кожну радянську людину, народжують нову енергію.

(Закінчення на 2-й стор.)

В ОНИ стоять за верстатами в робочих спецівках, прикипівши поглядами до маленьких металевих деталей, про які з гордістю потім скажуть:

— Це — наша робота. Їм не треба поспішати, бо кожен із них працює за правилом Арістотеля: «Краще досконало виконати невелику частину справи, ніж зробити погано в десять разів більше».

Ще і ще вимірюють блискучі гвинтики, заготовки для молотка і свердла, вчитуються в креслення і знову включають верстати.

Першим похвалу від майстра М. І. Руденка дістає Микола Палій: — Тут і контролери не підкопаються.

І хлопець утішно оглядає «свою роботу». Йому приємно — як і тоді, влітку, коли під час канікул він працював у колгоспній майстерні, рихтуючи замовлення жовтків. Бувають механізми казали: «Тобі вже й вищий розряд можна дати — такі справжній токарь...»

А «справжньому токареві» лише сімнадцять. Майстер називає його кращим учнем. А потім підходить до шафи і показує 32 здоровенні шахові фігури:

— Якщо полакувати і виставити їх на дошку, то й гротмейстерам закортіло б мати такі реліквії. Микола старався, наче й справді вони потраплять на світовий турнір.

Тепер Палієві після такого сувеніра зробити звичайну ручку до ковша Шаульського — дрібниця. І він просить у майстра солідніше креслення. А той свос:

— Почекай. Хай рука звикає. І око...

Наталі і Світлані Крайвановим теж хочеться здивувати друзів, виконавши незвичне замовлення. Щоб довести свої матері, досвідченій свердлувальниці заводу, що вони зможуть недовзі рівнятися майстерності і з нею. Та поки що їм запропонували найпростішу деталь.

А може, не така вона й проста, як комусь здається. Ось, наприклад,

Репортаж
червоного
тижня

ЖОВТНЕВА
ВАХТА
КОМСОМОЛУ

Є ТАЄМНИЦЯ МОЛОТКА,

АЛЕ ЦІ ХЛОПЦІ ПІЗНАЛИ ЇЇ, БО ПОВІРИЛИ МУДРОСТІ, ЩО КОРАБЕЛЬ ЖИТТЯ ПІДКОРЯЄТЬСЯ ВСІМ ВІТРАМ, ЯКЩО НЕМАЄ ТРУДОВОГО БАЛАСТУ, І ВИБЕРАЛИ СОБИ ВЧИТЕЛЯ — ЗВЧАЙНОГО РОБІТНИКА ЗАВОДСЬКОГО ЦЕХУ

цей блискучий молоточок. Три години чаклував над ним Сергій Давидів — різцем, свердлом, а потім гартував вогнем. І все одно Олександр Степанович Унтилов, його наставник, знайшов неправильний зазубень — маленький, не помітний для людини, яка не навчена цієї справи. Навіть Анатолія Ющенка та Олега Белдіяна, котрим пророчили на конкурсі перше місце, не вистачило одного бапа. Бо молоточок — це теж складна річ.

Але, крім того, вони, ці безвусі хлопці, вміють змайструвати ще й не таке. Он їхній верстат, зроблений самостійно і прийнятий в експлуатацію. І ще один, іще двадцять верстатів, вартістю 9900 карбованців. Та ще сотні слюсарних інструментів, пилок, ключів, лещат. Робітники електромереж теж прийшли до них із замовленням, і будівельники дають «наряд», і меблярі.

Торік їхні вироби дали 140 тисяч карбованців прибутку. А в першому кварталі цього року — 33 тисячі.

Та це ще не спеціалісти вищого розряду. Вони поки що учні профтехучилища — майбутні слюсарі-інструментальники, токарі. Вони поки що вчаться працювати, вчаться, знаючи народну мудрість: у що труда не вложено, тому імені немає.

І все ж у майстерні вони вважають себе робітниками. Та робота, яку вони виконують, їм здається легкою. Бо — цікаво. Бо це ІХНЯ робота.

На рік їм дали 200 тонн металу. Темного й важкого. А руки сімнадцятирічного юнака піднімають його і примушують світлитися — теплом і красою.

...Микола Палій знову вклав верстат. Його ще не затверділа долоня торкається металевого стержня. Якщо стружка зійде за точним виміром — це й будуть його проценти, його змінна норма, його бал якості, який наближає хлопця до заводської проходної...

Механізми зупинено — в майстерню прийшов секретар комітету комсомолу Андрій Герцев. Він запрошував їх на свято. Але не в святковій одежі, а теж у робочих спецівках...

— На суботник вийдемо, як на демонстрацію. — Андрій подумав, що це красива фраза, і замовк. Але одразу додав: — Усе правильно — це ж свято праці.

...І вони вийдуть усі — 640 учнів Кіровоградського МПТУ № 4. Кращою стане їхня вулиця, бо появляться тут клени та айстри. Буде алея «Ювілейна» в їхньому сквері. 250 комсомольців училища запрошено в цехи заводу «Червона зірка». В майстернях училища теж буде напруга — треба виконати замовлення на півтисячі карбованців. ...І лунає в цеху клич комсомольського агітатора:

Ти знаєш: головне — робота, і в роботі головне — дерзати!

Була генеральна репетиція перед суботником...

М. ШЕВЧУК.

ВИСОКІ НАГОРОДИ КОМСОМОЛУ

Понад 400 молодих робітників, колгоспників, учнів і спеціалістів, які добились у першому році десятиріччя п'ятирічки видатних показників у праці, науковій діяльності, технічній творчості, стали лауреатами премії Ленінського комсомолу 1976 року в галузі виробництва, науки і техніки.

І квітня в ЦК ВЛКСМ міністерствах і відомствах молодим передовикам було вручено високі нагороди. Їх вітали керівники галузей народного господарства, заслужені виробничники, відомі вчені.

Цього ж дня у Великому театрі Союзу РСР відбувся урочистий вечір, присвячений новим лауреатам премії Ленінського комсомолу. Їх тепло поздоровили знайомі люди країни — Герої Соціалістичної Праці, ветерани партії і комсомолу, діячі науки і культури.

Перший секретар ЦК ВЛКСМ Є. М. Тяжельников вручив на вечорі високі комсомольські нагороди лоточникам-космонавтам СРСР Б. В. Волинкову, В. М. Жолобову, І. Ф. Биковському, В. В. Аксьонову, В. Д. Зудову, В. І. Родічевському, Ю. М. Глазкову, В. Г. Лазареву, О. Г. Макарову.

Потім було дано концерт силами лауреатів премії Ленінського комсомолу в галузі літератури і мистецтва.

НАЙМОЛОДШОЮ УЧАСТНИЦЕЮ КОНКУРСУ ВОДІВ ЕЛЕКТРОКАРІВ, ПРОВЕДЕНОГО НА ЗАВОДІ «ЧЕРВОНА ЗІРКА», БУЛА РОБІТНИЦЯ ЕЛЕКТРОТРАНСПОРТНОГО ЦЕХУ ОЛЬГА МОРОЗ. НЕЗВАЖАЮЧИ НА МОЛОДІСТЬ, ДІВЧИНА ПОКАЗАЛА ВИСОКІ РЕЗУЛЬТАТИ В ЦЬОМУ ЗМАГАННІ.

Фото Ф. ГОНЧАР.

Зустріти ювілей Жовтня новими успіхами у виконанні завдань п'ятирічки

(Закінчення. Поч. на 1-й стор.).

З Жовтнем, його революційно-перетворюючими ідеями нерозривно пов'язані найглибші перетворення в усіх сферах життя українського народу. Минуле шістдесятиріччя з усією переконливістю показало, що завдяки Жовтневій революції трудящі Радянської України в братній сім'ї з усіма народами нашої Батьківщини пройшли славетний шлях від перемоги соціалістичної революції до розвинутого соціалістичного суспільства.

Особливо плодотворним було останнє десятиріччя, яке пройшло після піввікового ювілею Жовтня. За цей час у республіці вдвоє збільшились основні виробничі фонди в народному господарстві. Стали до ладу більш як 500 великих сучасних промислових підприємств. У розвиток сільського господарства вкрито 34 мільярди карбованців — у два з лишком рази більше, ніж за всі попередні роки Радянської влади. В результаті реалізації найширшої в історії нашої держави соціальної програми в 1,4 раза збільшено заробітну плату робітників і службовців і в 1,6 раза — оплату праці колгоспників. Суспільні фонди зросли більш як у два рази.

Втілюючи в життя рішення XXV з'їзду партії, жовтневого (1976 р.) Пленуму ЦК КПРС, партійні організації республіки проводять цілеспрямовану організаційну і політичну роботу по більш повному використанню якісних факторів економічного зростання, інтенсифікації виробництва, вдосконаленню методів господарювання. Все це забезпечило вагомі успіхи вже на старті десятиріччя. Національний дохід збільшився в минулому році на п'ять процентів і становив 69 мільярдів карбованців. 85 процентів його приросту одержано за рахунок підвищення продуктивності праці.

Виконано план державних капітальних вкладень. Основних фондів введено на 12,1 мільярда карбованців, введено в дію 436 великих виробничих об'єктів і потужностей, п'яту частину з них здано достроково. Житловий фонд збільшився на 364 тисячі квартир.

Значно більше, ніж намічалось, збудовано шкіл і дитячих дошкільних закладів.

Трудящі республіки прагнуть закріпити і примножити досягнуті успіхи, наполегливо працюють над виконанням планів і соціалістичних зобов'язань, взятих на честь 60-річчя Великого Жовтня. Достроково завершено завдання першого кварталу по загальному обсягу реалізації промислової продукції і випуску найважливіших видів виробів.

По достоїнству оцінивши зроблене, учасники Пленуму зосередили увагу на нерозв'язаних проблемах і допущених недоліках. У доповіді і виступах вказувалося, що робота по підвищенню ефективності промислового виробництва і капітального будівництва, яку проводять партійні, радянські, профспілкові і господарські органи, ще не повною мірою відповідає завданням, висунутим XXV з'їздом КПРС і XXV з'їздом Компартії України. Окремі міністерства і відомства УРСР не забезпечили в минулому році виконання встановлених планів по обсягах виробництва і найважливіших техніко-економічних показниках. На підприємствах чорної металургії, харчової, нафтопереробної і нафтохімічної промисловості, геологорозвідувальних організаціях не виконані плани впровадження нової техніки. Деякі міністерства і відомства, керівники об'єднань і підприємств упускають важливі питання ефективності виробництва, використанні основних фондів. У ряді галузей не ведеться належащої боротьби за посилення режиму економії і ощадливості, зниження матеріаломісткості продукції.

Істотні недоліки мають місце в капітальному будівництві. Повільно поліпшується структура капітальних вкладень. Галузеві та будівельні міністерства і відомства ще допускають розпорощення коштів і ресурсів по численних будовах, часто не витримують нормативних строків будівництва, не в повному обсязі вводять у дію основні фонди.

Надзвичайно важливе завдання всіх партійних, радянських, профспілкових, комсомольських організа-

цій — всемірно розвивати творчу ініціативу мас, рух за комуністичну працю, ще ширше розгорнути соціалістичне змагання під лозунгом, який висунула партія на десятиріччя, — працювати краще, підвищувати ефективність і якість!

Підготовка до 60-річчя Жовтня, відзначалась на Пленумі, визначає тепер характер всього громадсько-політичного життя, зміст організаційської та ідейно-виховної роботи. Відповідно до Постанови ЦК КПРС Політбюро ЦК Компартії України затвердило розгорнутий план заходів по підготовці до ювілею. Повсюдно ведеться широка агітаційно-пропагандистська робота. Її важливою особливістю є поглиблена пропаганда марксизму-ленінізму, матеріалів XXV з'їзду КПРС, економічної стратегії і соціальної політики партії.

Необхідно, підкреслювали промовці, забезпечити проведення на високому політичному і організаційно-політичному рівні всіх намічених заходів у зв'язку з підготовкою до ювілею. Треба, щоб у цій роботі взяли активну участь ветерани партії і комсомолу, безпосередні учасники великих історичних подій у житті нашої Батьківщини. Народ чекає від письменників, художників, композиторів, кінорежисерів, від усіх діячів літератури і мистецтва республіки нових високохудожніх творів, гідних нашого героїчного часу.

В обговореному питанні Пленум прийняв Постанову, якою зобов'язав обкоми, міськкоми, райкоми партії, первинні партійні організації зосередити організаційну і політичну роботу на виконанні рішень XXV з'їзду партії, Постанови ЦК КПРС «Про 60-річчя Великого Жовтневої соціалістичної революції», активно використовувати політичне і трудове піднесення робітничого класу, колгоспного селянства, інтелігенції, викликане підготовкою до славного ювілею, для дальшого розгортання соціалістичного змагання за успішне здійснення висунутої з'їздом соціально-економічної програми, виконання завдань двох років п'ятирічки до 7 листопада 1977 року, за підвищення ефективності виробництва і поліпшення якості роботи.

Пленум ЦК Компартії України висловив тверду впевненість у тому, що комуністи, трудящі республіки докладуть усіх сил, знань і творчої енергії, щоб зустріти славетний ювілей Радянської держави новими досягненнями в праці, ще вище піднесуть прапор єсенародною боротьби за здійснення історичних рішень XXV з'їзду КПРС.

(Р. ТАВ).

ВЕСЬ амортизаційний строк без капітального ремонту, сільськогосподарській техніці — ефективне використання! В дні роботи XXV з'їзду КПРС із таким закликом до всіх молодих хліборобів Кіровоградщини звернулися члени комсомольсько-молодіжних тракторних бригад колгоспів «Родина» Ульяновського, імені Шевченка Новоукраїнського та імені Калініна Олександрійського районів. Ініціативу підтримали понад 5 тисяч молодих механізаторів. «Молодий комунар» протягом року тримав під контролем змагання комсомольсько-молодіжних тракторних бригад колгоспу імені Ватутіна Кіровоградського та імені Кірова Бобринецького районів (у травні минулого року газета ознайомила читачів з умовами соціалістичного змагання між ними).

Торік у цих бригадах щокварталу підбивали підсумки змагання, визначали кращого тракториста.

Усе це принесло непогані результати. Бригади досягли високого виробітку на еталонний трактор, знизили собівартість центнера продукції, гектара умовної оранки. Комітети комсомолу обох господарств продовжують пошук нових форм виховання у молоді дбайливого ставлення до техніки.

Переможцем визнано комсомольсько-молодіжну тракторну бригаду колгоспу імені Ватутіна Кіровоградського району. Колектив нагороджено Грамотою обкому комсомолу.

Про нове в трудовому суперництві за минулий період розповідають групкомсори цих колективів.

У ЗМАГАННІ ВДОСКОНАЛЮЄМОСЬ

Віктор СЕНДЗЮК,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Кірова Бобринецького району.

При сучасному інтенсивному землеробстві хлібороби неспроможні швидко і доброякісно виконати обсяг необхідних робіт, особливо під час посівної та збирання врожаю, використовуючи лише нову техніку. В таких умовах особливого значення набуває вміння експлуатувати машини весь період без капітального ремонту, подовжити строк їх

служби. Яскраво ця істина підтвердилась у дні весняно-польових робіт. На площі 2416 гектарів наші механізatori закрили вологу за 24 робочі години. Комсомолець Володимир Тригуб разом зі своїм напарником Петром Коноповим заборонував рілля на 167 гектарах, напарники Іван Горбенко та Іван Каверін — на 220 гектарах. Ці трактористи свої Т-74 експлуатують понад амортизаційний строк. Використання саме цих машин дало змогу закрити вологу швидко, гарантувати добру якість роботи.

Швидко — менш як за дві доби —

і високоякісно посіяли ми й ранні зернові. Цьому сприяло й використання двох колісних тракторів, які вже давно можна було списати.

Змагаючись із трудівниками колгоспу імені Ватутіна Кіровоградського району, ми по деяких показниках обійшли їх. Маємо вищі коефіцієнти змінності і використання робочого часу, кількість валової продукції на одного механізатора. Зеконотили 73 550 кілограмів пального та мастила. Річний виробіток на еталонний трактор довели до 2178 гектарів умовної оранки — лише на чотири гектари менше, ніж у суперників по змаганням, та цей показник за останні роки у нас найкращий.

У чому ми відстаємо? Суперники значно краще робили техдогляди. Зеконотили на ремонті техніки понад 32 тисячі карбованців, а ми — лише 10 тисяч. У нас вихід валової продукції на один карбованець, вкладений у землеробство, нижчий, але значно вища собівартість одного центнера цукрових буряків. На кожен еталонний трактор маємо 266 відпрацьованих днів, а Кіровоградці — на 32 більше. Отже, тепер ми бачимо свої промахи. Намітили шляхи їх усунення. Та чи все зможемо? Майстерню у нас тільки будуть, пункт технічного обслуговування — в непристосованому приміщенні. Бобринецьке райоб'єднання «Сільгосптехніка» трактори Т-74 ремонтує недоброякісно — минулого року кожен із чотирьох таких тракторів, доставлених з майстерні, мав понад десять недоробок.

Рік змагання з механізаторами Кіровоградського району був хорошою школою для моїх ровесників. Головне, що ми визначили «вузькі місця» в роботі.

Тепер ми викликаємо на змагання за ефективне використання сільськогосподарської техніки щойно створений комсомольсько-молодіжний колектив тракторної бригади № 3 нашого колгоспу.

Є ЧОГО ПОВЧИТИСЯ...

Олексій РАДЬКО,
групкомсорг комсомольсько-молодіжної тракторної бригади колгоспу імені Ватутіна Кіровоградського району.

Віктор Ухань, Володимир Зайченко, Павло Ярошенко, молодісні виробничі завдання виконали за десять місяців. На

тих комсомольських зборах, де поздоровляли хлопців з успіхом, у серце кожного запала впевненість, що, змагаючись із бобринецькими механізаторами, ми досягнемо намічених рубежів.

Повідомлення, що наш колектив переміг у цьому змаганні, збіглося з приємною подією: колгоспні за успішне виконання планів першого року десятиріччя вручили перехідний Червоний прапор ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ. У тому й наша заслуга, говорив про це на урочистому мітингу наш комсомольський ватажок Павло Щербина. Ще донедавна він во-

див МТЗ-5. Цей трактор відслужив 14 років, сім останніх на ньому працював Павло. Запланував експлуатувати машину ще чотири роки. І коли йшов на комсомольську роботу, передав машину Володимирові Симонюку, взяв з нього слово довести задумане до кінця.

Працювати так, як Павло, прагне кожен молодий тракторист. І переважною більшістю показників у роботі ми задоволені. Виробіток на еталонний трактор, наприклад, становить 2182 гектари умовної оранки, собівартість одного гектара її ми знизили до 3,5 карбованця, зеконотили 47 575 кілограмів пального

та мастила (15,8 відсотка від використаних), заощадили на ремонті та техдоглядах техніки 32 тисячі карбованців (десята частина витрачених). На кожен еталонний трактор припадає 298,4 відпрацьованих днів. У бригаді п'ять тракторів, які експлуатуються понад амортизаційний строк.

Нам є чого повчитися у бобринчан. У них вищий коефіцієнт використання робочого часу та коефіцієнт змінності, більша кількість валової продукції одиниці виробництва на одного механізатора, значно нижча собівартість центнера зернових.

ВІН ЖИВ МУЗИКОЮ

Неподалік знаменитої Кам'янки, оспіваної Пушкіним і Чайковським, у селі мешкав талановитий польський скрипаль Павло Кохальський, у Петровому під Знамен'янкою — видатний український композитор Микола Лисенко. Вони немало зробили для музичної освіти Кароля, батьки якого підтримували тісний зв'язок із цими людьми. Значний вплив на розвиток майбутнього композитора мало й оточення. Майже вся прислуга була українською, тому в квартирі постійно звучали українська мова, пісні. Співали також на вулиці, за прядкою, на вечорницях. Це була та фольклорна основа, яка на все життя залишила добрий слід у чутливій душі Кароля.

На зиму Шимановські, як правило, переїздили до Єлисаветграда, де жили недалеко від центру, на тихій вулиці Гоголя. Музично-театральне життя цього провінційного містечка було надзвичайно бурхливим. Тут виходив журнал «Музично-театральний вісник», існувало міське Товариство ка-

мерної музики. В Єлисаветграді виступало багато відомих вітчизняних та зарубіжних артистів. Започаткував цю справу ще 1847 року Ференц Ліст, який дав тут як виконавець свій останній концерт. У місті грали Фріц Крейслер, Броніслав Губерман, Леопольд Ауер, гастролювала знаменита віденська опера Кастеллано.

Першим учителем Кароля був Густав Нейгауз, котрий у своїй школі виховав немало здібних музикантів. Учився малий Шимановський у реальному училищі, щоправда, недовго.

Він жив музикою. Вже в дев'ятирічному віці створив оперу «Золотий цвіт».

1901 року Кароль їде для продовження навчання у Варшаву. Батьківщину він уперше побачив, коли йому сповнилося двадцять. Нездовзі став одним з провідних польських композиторів.

Слід зауважити, що Кароль Шимановський ніколи, аж до 1919 року, надовго не залишав Єлисаветграда. Він майже щороку повертався сюди, де взимку жила його родина.

Незабаром у Росії спалахнула революція, Кароль зустрів її радо. «Я так хочу свіжого повітря», — так він вітав свободу особи, яку принесла революція.

Шимановський стає активним учасником громадсько-культурного життя міста. Він організовує секцію музики і разом

з Г. Нейгаузом та композитором В. Дешевим виступає перед жителями з лекціями-концертами. Є свідчення, що Шимановський був громадським членом редколегії однієї з більшовицьких газет, яка виходила в Єлисаветграді. Підтвердженням активної діяльності є і той факт, що денікінці переслідували Шимановського і Нейгауза за співробітництво з більшовиками.

Шимановський постійно працює в Єлисаветграді. Тут улітку 1918 року починає писати оперу «Король Рогер», створює Третю фортепіанну сонату, кілька симфоній і романсів. Узимку 1919 року сім'я Шимановських виїждить до Львова, а через рік — до Варшави.

Останні півтора десятиліття життя композитор віддав розвиткові польської класичної музики. 29 березня 1937 року перестало битися його серце. Композитора поховали поруч Адама Міцкевича у Варшаві.

Музична творчість Кароля Шимановського становить гордість національної польської культури. Він створив близько вісімдесяти опер, балетів, симфоній, сонат, інших музичних творів. Ім'я Шимановського — композитора, публіциста, педагога — стоїть поруч імен художників-гуманістів ХХ століття, чий талант утверджує правду і красу, любов до людей і віру в перемогу високих ідеалів. Син польського народу народився, виріс і сформувався як музикант на українській землі. Для народу він жив і для нього творив свою безсмертну музику.

Ю. МАТІВОС.

НА ПОРОЗІ ЖИТТЯ

ВИХОВАЙ СЕБЕ

НЕПІЗНАНІ МОЖЛИВОСТІ

Іван Олексійович згадав будинок, який він мурував тоді, мало не кожну цеглину, яку він клав (доб покласти цеглину, треба

на неї глянути — чи нема вибою, тріщини). Два висновки ми зробили з цього випадку. Перший — Івана Олексійовича можна повернути до життя: потрібні час, лікування, спокій і відпочинок. Другий: у пам'яті людини зберігається майже все, що вона пережила за своє життя. Зруйнувалось небагато — враження останніх місяців.

Отже, пам'ять зберігає все, що людина будь-коли чула, бачила, узнавала, та в робочому, активному стані лишається зовсім небагато — від трьох до восьми процентів. Це ми й називаємо власне пам'яттю, а приблизно 95 процентів нашої пам'яті — потенціальна частина її, якої ми не тільки не використовуємо, але часом про неї навіть не знаємо.

Багато хто, певно, чув про експерименти болгарського професора Георгія Лозанова. Він зумів повніше використати пам'ять при звичайній іноземній мові, показав, що рядовий учень може запам'ятати за один урок близько тисячі іноземних слів. За програмою ж передбачено запам'ятовування за шість років усього близько півтори тисячі слів (практично ж випускники запам'ятовують куди менше тисячі).

Таки експерименти блискуче розвинули міфи про обмеженість наших можливостей.

Але подібні ж можливості мають не тільки глибини пам'яті, а й усі «сторони» нашої психіки: різні види чутливості (не почуттів), можливості уваги, різні здібності — загальні, і конкретні (зображальні, музикальні, театральні та інші).

Молодим людям, яких вважали нездатними до малювання, в стані гіпнозу називали, що вони добре малюють, а потім показували намальоване ними в цьому стані. Різниця була разючою! Більшість випробуваних ніяк не вірила, що вони самі могли так намалювати. Дехто навіть просив оцінку, щоб потвердити у звичайному стані. І, природно, малюнок виходив знову слабким, невмілим. І це доводило тільки те, що знову лишалися без уваги якісь можливості.

Людина бачить себе лише з боку поверхні, ґрунтуючись на судженнях ближніх. Переконають школяра в тому, що він «середній» учень, і він до цієї оцінки звикає, відповідно до неї будує плани на майбутнє. А може, з нього просто не зуміли розвинути його здібності.

Тепер про межі нашої чутливості — про можливість слуху і зору, нюху і дотику, тактильну й вібраційну... Напевно, багато хто чув, що глухі можуть танцювати під музику, яка лунає на поверхні нижче. Або що сліпі можуть розрізняти вид дерев по шуму листя...

Четверо молодих людей — учнів недавно померлого вченого-дефектолога О. І. Мещерякова — сліпоглухонімих зуміли закінчити МДУ (факультет психології), багато працюють, люблять музику. Річ тут не в сенсації (хоча факт сам по собі незвичайний), а в реальних шляхах розкриття можливостей людини. Хай вона не чує, не бачить, але на допомогу приходять нюх, дотик, тактильна, вібраційна чутливість... І ці види чутливості, спеціально розвинуті, компенсують слух і зір. У нас у всіх є така чутливість, але ми про неї не знаємо або не знаємо, що з нею робити, як її розвивати.

Наші можливості — це той будівельний матеріал, з якого ми створюємо себе, формуємо особистість. І знати хоча б про існування таких можливостей, знати про те, що ми куди багатіші, ніж здаємося самі собі з першого погляду, — це вже багато, це вже велика перемога у справі самопізнання і самовиховання.

В. ШЕРШАКОВ.

(Далі буде).

НАСТУПНИЙ ТИЖДЕНЬ — ТРИДЦЯТЬ ДРУГИЙ

Ішов 1948 рік, тридцять другий рік Великої Жовтня. Готуючись гідно зустріти знаменну дату, юнаки і дівчата країни включилися в похід за виявлення внутрішніх резервів виробництва, економічних резервів, матеріалів, енергії і палива. Всюди почали діяти комсомольські контрольні пости економічної та бережливості. Перший рахунок у цьому русі відкрили в лютому. А через вісім місяців у біографію ВЛКСМ було вписано ще один червоний рядок: на параді Спідки появився орден Леніна — нагорода за видатні заслуги перед Батьківщиною у справі виховання молоді, за активну участь у соціалістичному будівництві та у зв'язку з 30-річчям з дня народження Ленінського комсомолу.

Того року одержали нагороди механізатори бригади О. В. Гіталова: 6 хліборобів — ордени Леніна і Трудового Червоного Прапора, а сам бригадир — золоту зірку Героя Соціалістичної Праці. За щедрий ужинок, 135 ланок і 36 рілничних бригад області виростили того року по 25—40 центнерів пшениці і жита на кожному гектарі. Набрав поширення рух за найбільш ефективне використання тракторів та інших сільськогосподарських машин. Колектив бригади О. В. Гіталова змагався з бригадою П. М. Ангеліної. І гіталовці були попереду — досягли найбільшого в країні виробітку на кожен 15-спільний трактор — по 1872 гектари.

Хліборобські колективи за починком гіталовців боролися за звання бригади високої культури землеробства.

ДВА ДНІ ПОЕЗІЇ

Два дні гостював на Кіровоградщині відомий український поет, лауреат Державної премії УРСР імені Т. Г. Шевченка Іван Драч.

Він відвідав славнозвісну Гавлицьку школу, хутір Надія, дивився виставу за своїм драматичним твором «Дума про Сухомлинського», яку здійснив першим у республіці колектив обласного театру імені М. Л. Кропивницького.

З великим успіхом пройшла зустріч поета зі студентами-фі-

лологами Кіровоградського педагогічного інституту імені О. С. Пушкіна. На зустрічі виступили заступник редактора журналу «Дніпро» Анатолій Янченко, місцеві літератори Микола Смоленчук, Володимир Бізилевський, Валерій Гончаренко.

В. БАЙДАЧНИЙ.

НА ФОТО: ПІСЛЯ ПЕРЕГЛЯДУ ВИСТАВИ «ДУМА ПРО СУХОМЛИНСЬКОГО» ІВАН ДРАЧ СКАЗАВ СЕРДЦЕННУ ДЯКУ КРОПИВНИЦЬКАМ.

Фото В. КОВПАКА.

Продовження. Початок у «Молодому комунарі» за 12 квітня.

• Дискусійний клуб „МК“ „Що дозволено молодості?“

ТАНЕЦЬ—ЦЕ ПОЕМА

Я читаю всі листи, що публікуються під рубрикою „Дискусійний клуб „МК“. В номері за 29 березня теж побачила „міркування молодості“. Звернула особливу увагу на лист В. Чернова „А мені подобається“. Не згодна я з автором.

Чому? Ось він пише, що йому подобаються сучасні танці, бо вони, мовляв,

справді молодіжні, енергійні, запальні. А хіба полька чи фокстрот не запальні, не енергійні?

Вміти танцювати — це майстерність. Адже танець — як пісня, як поема... Він може розповісти про все. Чи не так писав М. Горький у своїй повісті „Дитинство“? Згадаймо:

„...Бабуся не танцювала, а наче розповідала щось.

Беручи до уваги пораду І. Мельникової, більшість юнаків і дівчат, певно, замислились над тим, для чого взагалі вони живуть. Чи, як дехто, — тільки для того, щоб розпити за рогом пляшку горілки та пострібати під сучасну музику? У нас в Олександрії лише один танцювальний зал — у Будинку культури шахти „Світлопільська“. Там завжди можна почути сучасну музику, а про такі танці, як вальс чи тан-

НЕ ТІЛЬКИ СУЧАСНІ...

го, в закладі давно забули. Забули про них і юнаки та дівчата.

Дуже хотілося б, щоб молоді змінили культуру надбання минулого.

Т. ФЕДЯЄВА,
м. Олександрія.

Ось вона йде тихенько, задумавшись, похитуючись, позираючи навколо з-під руки, і все її велике тіло хитається нерішуче, ноги намагаються дорого обережно. Зупинилась, раптом злякавшись чогось, обличчя здригнулося, нахмурилося і зразу засяяло доброю привітною усмішкою. Одхитнулася набік, даючи комусь дорогу, відводячи рукою когось; опустивши голову, замерла, прислухаючись, посміхаючись уже весели-

ше, — і раптом її зірвало з місця, закружляло вихором, уся вона стала струнка, вища, і вже не можна було очей одвести від неї — така буйно красива й мила ставала вона в ці хвилини чудесного повернення до юності!..

А згадайте вальс! Вальс... Величаво звучить музика, плывуть, наче лебеді, пари... Як це красиво!

О. КОЗИНЦЬ,
учениця 10-го класу,
сміт Нова Прага.

Стань поруч

визначив своєї життєвої позиції.

Чому частина юнаків і дівчат, навіть деякі комсомольці, піддалася негативному впливові „вулиці“? Чи не залежить не й від недоліків комсомольської виховної роботи? Бо ж іноді частина юнаків і дівчат залишається без уваги, так би мовити, за радисом

лії комсомольської роботи. Вони й полюбляють ряди „вулиці“ молоді.

Це можна сказати і про деякого з тишківців.

Висновок, на мою думку, такий: комсомольським колективам треба поліпшити виховну роботу.

О. ТАНК,
учениця 8-го класу Тишківської середньої школи Добровеличківського району.

ЗУПИНИСЯ, ОЗИРНИСЬ!

Питання, порушене газетою, не може не хвилювати, змушує братися за перо.

Вчитусь в листи учасників дискусії і мимоволі проймається повагою і любов'ю до тих, хто сміливо відстоює свою честь і право називати себе сучасним і водночас осуджує спосіб мислення та уподобання ультрамодних юнаків і дівчат, яким „усе дозволено“.

І не можна не погодитися зі студенткою Ларисою В. в тому, що в житті все залежить від самої людини, від її виховання, свідомості, поваги до інших і до себе.

Тому хочеться спитати у Давидова, чи любить він посправжньому життя і чи замислюється над тим, як прожити його? Напевно, ні. На що ж тоді сподівався він, написавши свого листа? На підтримку? Але односторонній у нього немає. Якщо і є, то це такі ж пусті душею, обмежені, знахабнілі молоді люди, для яких, крім ресторанів, кафе, модних „краль“ і танців, нічого більше не існує. І не збоїв язика перед тим, як знайти „принцесу“,

піднімати настрій дозою спиртного. Розважатись можна й без чарки. Тому й болить душа за очих „донжуанів XX століття“, з яких наперед чи вийдуть справжні господарі рідної землі, активні будівники комунізму.

Вкотре перечитуєш лист Давидова і вкотре запитуєш себе: звідки беруться отакі любителі „вільності“, чим вони живуть, про що мріють, чи є у них якась мета в житті? Не завадило б зезирнути в душу хоча б одному з них.

І в наш час не перевелися люди, прекрасні не тільки вродою, а й чистотою думок, мрій. Мужні, чесні, працьовиті, вдумливі, духовно загартовані й морально стійкі, вони вміють і працювати славно, і відпочивати змістовно.

Озирнись навколо, подивись на світ іншими очима, і ти сам переконаєшся в цьому. Скільки сонця, скільки непогортної краси побачиш ти! І дівчата, яких ти міряєш „одним аршином“, не здаватимуться тобі однаковими. Життя прекрасне і єдине, і любити його треба так, як любив його Микола Островський.

О. СТЕПАНЕНКО.

с. Залізка
Маловисківського району.

• Будівництво спортивних споруд — справа комсомольська

ЧИ ДАЛЕКО ЧЕРЕЗ ВИБАЛОК?

Цей лист ми отримали від комсомольців села Богодарівки (колгосп імені Лєніна) Добровеличківського району:

„...Прочитали анкету в „Молодому комунарі“ за 5 березня (в ній йшлося про заняття спортом за місцем проживання). Нічого конкретно не можемо відповісти. Бо правління колгоспу (голова В. Д. Забаренко) і секретар комсомольської організації Віктор Воробйов не дбають про спорт у господарстві. Ми не беремо ніякої участі в районних спортивних змаганнях, немає у нас спортивного майданчика, спортивних секцій.

Стави́мо запитання голові виконкому сілради С. Д. Ханну:

— Доки буде таке ставлення до спорту?

Відповідь:

— А мене це не хвилює...

Цілу зиму у нас не показували кінофільми. На двірях клубу — замок. І ми змушені після роботи і навчання йти за 5 кілометрів у сусіднє село, щоб подивитися кінокартину. Деякі юнаки стають грихотниками „зеленого змія“. Це тому, що ніде проводити вільний час.

Знову запитуємо голову виконкому сілради:

— Як ви дивитесь на те, що молоді, набувши професій тракториста, шофера, змушені залишати відрізки селом?

Відповідь:

— А колгосп від цього не зазнає ніяких збитків.

Такі відповіді ображають.

Конію цього листа ми послали в Добровеличківський райком комсомолу. Перший секретар райкому М. ПАШКО через кілька днів повідомив, що лист комсомольців Богодарівки розглянуто на спільному засіданні бюро партійної організації і комітету комсомолу. Було запрошено комсомольців, Узмикну кінофільми з сільському клубі справді демонстрували раз на тиждень: була хвора завідувача, і в заклад не збирався люди.

У клубі є шахи, шахи, більярд, польовий м'яч. Поблизу приміщення — волейбольний майданчик.

Члени бюро партійної організації і комітету комсомолу вказали секретареві комсомольської організації Віктору Воробйову на те, що він мало уваги приділяє питання використанню вільного часу комсомольцями. На засіданні ухвалено рішення обладнати футбольне поле в селі Олександрівці (трудишники Богодарівки і Олександрівки в одному колгоспі, вони — поруч, села відділені неглибокий вибалок) у день комуністичного суботника. А в Богодарівці зробити це не можна — несприятна місцевість. Правління колгоспу пообіцяло допомогти комсомольцям технікою, матеріалами. Комітет комсомолу вирішив поглянути лист на комсомольських зборах. Райком ЛКСМУ бере під контроль виконання рішення комітету комсомолу колгоспу імені Леніна щодо поліпшення спортивно-масової роботи.

ЧЕМПІОНАТ „НОВАТОР“— „ЗІРКА“—2:1

Українські колективи, які виступають у другій зоні, одночасно розгрівають знання чемпіонів республіки та одну півку для продовження боротьби за перекі наступного сезону до першої групи. Тому й не дивно, що поєдинки проходять напружено. Так було і в Жданові, де кировоградська „Зірка“ мрялася силами з „Новатором“. Перед цим турнірне становище клубів було таким: „Новатор“ з двома очками займав десяту сходинку, а „Зірка“ з одним — чотирнадцяту. Перший тайм закінчився нічиєю — 1:1. У другій половині господарям поля вдалося збільшити рахунок. Остаточний результат — 2:1 на їх користь.

Четвертий тур буде проведено в суботу 16 квітня. В цей день „Зірка“ гратиме знову на виїзді — в Горлівці з місцевим „Шахтарем“.

В. ШАБАЛІН.

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

Газета виходить

у вівторок, четвер,
суботу.

„МОЛОДОЙ КОМУНАР“ —
орган кировоградського обкома
ЛКСМУ, г. Кіровоград.
Газета публікується
на українському мові.

До відома абонентів Кіровограда

Можливість користуватися автоматичною міжміською телефонною станцією надається всім абонентам, що мають службовий, квартирний чи готельний телефони, підключені до АТС-2, АТС-3, АТС-4, АТС-6 АТС-7, крім телефонів, номери яких починаються на 21, 38 (набирання з цих телефонів не гарантоване з конструктивних причин станції).

Абоненти відомчих АТС виходу на АМТС не мають.

Через Кіровоградську автоматичну міжміську станцію здійснюється зв'язок із нижчезазначеними містами:

Місто	Умовний номер міста (код)	№ телефону довільного бюро міста
Київ	89-044-2	24-95-85
Черкаси	89-047-00	7-11-09
Донецьк	89-062-0	92-22-22
Миколаїв	89-051-00	5-15-55
Одеса	89-048-0	22-22-22
Дніпропетровськ	89-056-0	48-22-90
Кривий Ріг	89-067-0	22-22-22
Полтава	89-053-00	7-30-51
Біла Церква	89-044-63	5-12-99
Фастів	89-044-65	5-30-40
Володарка	89-044-69	5-15-32
Переяслав-Хмельницький	89-044-67	3-19-09

РАЙОННІ ЦЕНТРИ КІРОВОГРАДСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Голованівськ	89-212	
Олександрівка	89-202-0	25-03
Світловодськ	89-203-0	34-34
Олександрія	89-204	2-22-22
Петрове	89-206	9-13-08
Знам'янка	89-207-0	21-02
Долбишівка	89-208	2-17-59
Мала Виска	89-210	9-13-87
Новоукраїнка	89-211	25-25
Ульяновка	89-213	

Для виклику абонента іншого міста необхідно зняти трубку і набрати:

89 — вихід на автоматичну станцію, умовний номер потрібного міста — код, номер телефону абонента, якого викликають, номер телефону, з якого робиться виклик.

Після подвійного сигналу, через 20—40 секунд, ви почуєте «посилання виклику»: якщо тривалі гудки — чекайте відповіді; якщо короткі (сигнали «зайнято») — покладіть трубку і через деякий час знову набирайте.

При відповіді абонента переконайтеся, чи правильно ви набрали номер, назвавши номер, що викликається, або прізвище абонента. Якщо номер набрано неправильно покладіть трубку. Вам дається 10 секунд для наведення довідки безплатно.

ПАМ'ЯТАЙТЕ! Якщо номер телефону абонента, якого викликають, в обласних і республіканських центрах складається менш як із семи знаків, а в районних центрах Кіровоградської області — менш як із п'яти знаків, то перед набранням номера телефону абонента слід набрати відповідну кількість нулів, що доповнюють номер телефону, який викликають, до семи знаків — для обласних і до п'яти — для районних центрів.

ПРИМІТКА: Перед набранням номера телефону абонента Києва слід набрати цифру 2.

НАПРИКЛАД: якщо номер телефону в Києві — 20-28-71, у Черкасах — 7-31-18, в Олександрії — 3-37-51, у Знам'янці — 23-12.

номер вашого телефону — 2-58-20, то необхідно набирати:

на Київ — 89-044-2-20-28-71-2-58-20.

на Черкаси — 89-047-00-7-31-18-2-58-20.

на Олександрію — 89-204-3-37-51-2-58-20.

на Знам'янку — 89-207-0-23-12-2-58-20.

Якщо номер телефону, з якого набирають, не буде набрано або буде набрано неправильно, зв'язок не відбудеться.

Набирати слід уважно, не поспішаючи.

Якщо номер довго не набирається, треба заявити про це черговому АМТС по телефону 2-58-20 або 2-82-12.

Для одержання довідок у питаннях розрахунку за міжміські телефонні розмови з квартирних телефонів у кредит і авансом звертайтеся по телефону 2-80-75 або 2-54-23.

При користуванні АМТС відповідальність за оплату вартості розмов несе власник телефону (власник квартири, керівник підприємства, установи закладу).

Тривалість розмови рахується автоматично з моменту відповіді абонента, якого викликають.

Користуйтеся АМТС — зручним і швидким способом зв'язку!

КІРОВОГРАДСЬКА ТЕЛЕГРАФНО-ТЕЛЕФОННА СТАНЦІЯ.

Наша адреса і телефони

316050. ГСП, Кіровоград 50, вул. Луначарського, 36. Телефони: відповідального секретаря та відділу комсомольського життя — 2-45-35, відділу пропаганди, відділу листів і масової роботи — 2-45-36, відділу військово-патріотичного виховання та спорту — 2-46-87.

Друкарня ім. Г. М. Димитрова
обласного управління у справах видавництва,
поліграфії і книжкової торгівлі,
м. Кіровоград, вул. Глібини, 2.